

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 1995

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

'Det var saa grueligt koldt, det sneede, og det begyndte at blive mørk Aften, det var ogsaa den sidste Aften i Aaret, Nytaarsaften. I denne Kulde og i dette Mørke gik paa Gaden en lille, fattig Pige med bart Hoved og nøgne Fødder.' Sådan indleder H.C. Andersen sit eventyr om Den lille Pige med Svovlstikkerne.

Det eventyr husker vi godt, og billederne fra det gamle København. Som børn fik vi det læst højt, og det gjorde et dybt indtryk på os, men vi lod os trøste med, at det var i gamle dage. I dag kunne det ikke ske, ikke her hos os.

Da jeg var barn, levede vi for længst i et samfund med velfærd og velordnet forsyning, men den velstand, som vi kender, tog fart i løbet af 50'erne og 60'erne, og det forandrede hele vort samfunds struktur. Nu var det ikke så meget landbefolkningen, der flyttede til byerne, som det var by-livet, der kom til at gennemsyre hele samfundet med alt, hvad det betyder - på godt og ondt. Vi kom alle sammen til at leve med byens hektiske, tidløse rytme.

Vi har fået så travlt, at det kan være svært at holde sammen på familielivet, at huske venner, som bor lidt af vejen, at lægge mærke til, om der er nogen, som bliver helt glemt eller overset. De gamle med deri lange erfaring sidder med så tomme hænder, når der ikke længere er nogen at dele den med, skønt der nok

bliver sørget for dem på mange måder. De unge har det ikke nødvendigvis nemmere, for der stilles store krav til dem, og alligevel kan det være endda særdeles svært at få noget at bruge sine evner på eller blot finde ud af, hvori de består.

Vi har al god grund til at glæde os over de mange materielle goder, der er blevet en del af vores hverdag, og over den velstand, som vort samfund har opnået. Historien om Den lille Pige med Svovlstikkerne forekommer utænkkelig i dag. Men kan vi stille os tilfreds med det?

Et fintmasket socialt sikkerhedsnet er måske ikke i sig selv tilstrækkeligt for mennesker, der har det vanskeligt, for nettets masker kan aldrig blive tætte nok, hvis det blot består af systemer og paragraffer. Det er mennesker, medmennesker, der udgør det net, der for alvor kan hjælpe, når vi er i nød eller trænger til råd. I grunden er vi hinandens net - familien, på arbejdet, overalt hvor vi færdes. Ikke nævenyttigt og bedrevidende, ikke ved at være særlig stærke eller gode, men fordi vi er mennesker, der er sårbare, men også alle har noget at komme med. Det er nettets hemmelighed.

1995 har været et minderigt år. En af de begivenheder, som jeg ser tilbage på med særlig glæde, er de dage omkring 4. og 5. maj, da vi mindedes og fejrede Danmarks befrielse 1945. Det var smukt og opløftende at se den store og brede deltagelse, det kaldte frem, for nu 50 år efter er der ikke mange i den aktive alder, der selv kan mindes de tider, og endnu færre, som selv har deltaget.

Det blev til en stor og varm, folkelig fest, der omfattede alle generationer, og

som både officielt og på helt lokalt plan mundede ud i en tak til vore allierede og til vore egne, som i de år viste sig parat til at vove og ofre alt, da det gjaldt. Det var, som om også de ganske unge kunne se og forstå meningen med det, der engang havde været dødsens alvor.

Måske skyldes det, at vi igen har faet den alvor ind på livet, og nu ikke alene fra tv-skærmen. I flere år har unge danske mænd og kvinder, civile og militære, gjort tjeneste på det krigshærgede Balkan. De har høstet erfaringer, ofte smertefulde og rystende, som ligger meget langt fra de trygge vilkår, vi er vant til herhjemme. Ansvarsbevidst og engageret yder de en indsats, som værdsættes højt både ude og hjemme. Jeg ønsker et godt nytår for dem og alle danske, der gør tjeneste rundt omkring på kriseramte brændpunkter i verden. Indsatsen har kostet menneskeliv, og vore tanker samler sig i aften om de hjem og familier, der er blevet ramt.

Endnu en skelsættende historisk begivenhed kunne vi mindes i denne sommer: Sønderjyllands genforening med det gamle land i 1920. Kun de allerældste har egne erindringer om den tid, men mindet er levende, ikke mindst i grænseegnen. Og lige så stærkt lever trofastheden over for alt dansk blandt de danske syd for grænsen. Til dem går mine varmeste nytårshilsener. Og jeg føjer hertil mine gode ønsker for det nye år til alle danske uden for landets grænser, hvis tanker i aften går tilbage til Danmark, og til de mange, der må fejre jul og nytår på havet eller fjernt fra deres hjem og familie.

Ved årsskiftet sender jeg mine nytårshilsener til Færøerne med en særlig tak for al den gæstfrihed, jeg mødte under mit besøg i sommer. Det er fortsat vanskelige tider på Færøerne, det kan ingen være i tvivl om, men det gjorde et stærkt indtryk på mig, at man taler åbent om krisen, og at man overalt viser vilje til at komme videre. Måtte det nye år bringe fornyede kræfter og frimodighed til det

færøske folk og fremgang for det færøske samfund.

Igen i år har jeg haft den glæde at gøre et kort besøg i Grønland. Den smukke bispeindvielse blev anledningen til et opmuntrende og glædeligt gensyn, og jeg ønsker et godt nytår for hjemmestyret og det grønlandske folk.

Det glædeligste og det mest ubehagelige kommer altid bag på én, det er en sand erfaring. Derfor har den hjertelige medleven, som min familie og jeg i årets løb har mødt overalt, varmet mere, end vi formår at udtrykke. Det har være ganske overvældende - lige fra de mange glade smil rundt omkring, hvor vi færdes, til den medfølelse deltagelse i prins Henriks lange, smertefulde sygdomsperiode, og til den enestående opmærksomhed og opslutten om prins Joachims og prinsesse Alexandras forlovelse og bryllup.

At man fra alle sider i hele landet i den grad lever med i min og min families ve og vel og tager del i både vore private og officielle gøremål, giver os så meget at takke for og leve op til. Det har været med til at gøre dette år særlig minderigt.

Morgendagen, det nye år, ser vi hen til i håb og med forventning. Vil det opfylde vore ønsker? Give en god fortsættelse eller en ny begyndelse? Vil vi forstå at tage hver dag, som den kommer, og bruge de muligheder, der viser sig? Hvad det nye år vil bringe, ved vi aldrig - storm eller solskin eller lange, grå dage. Men vi har brug for hinanden under alle forhold, for at dele en glæde og bære en sorg eller bare holde ud sammen.

I håb om, at det må blive et godt år for Danmark og for hver enkelt, ønsker jeg alle et glædeligt nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-1995>